

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Sacer Recessus Sive Exercitia Spiritualia Ad Mentem &
Methodum S. P. Ignatii**

Nepveu, François

Ingolstadii, 1701

VD18 12305014

Consideratio VII. De Electione.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-59599](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-59599)

Desideria occidunt pigrum; noluerunt enim quidquam manus eius operari. Proverb. 21.

Non omnis, qui dicit mihi: Domine, Domine! intrabit in regnum Cælorum. Matth. 7.

CONSIDERAT. VII.

De Electione.

I. **E**lectio est admirabile S. P. Ignatii inventum; quod ipse in certam methodum reduxit, cuius nobis regulas præscripsit, per quas circa electionem statûs, aut cuiusvis alterius negotii, de quo deliberare volumus, DEI voluntatem cognoscere, & nos ita præparare possimus, ut agnitam sequamur.

II. Nihil est utilius hoc electionis exercitio; quia nihil est tanti momenti, ac cognoscere, & sequi voluntatem DEI in iis, quæ ad electionem statûs vitæ nostræ pertinent. Ex ea dependet nostra qui-

es, & animæ nostræ salus; DEUS enim nobis gratias ac benedictiones, ad hanc & ad illam necessarias, alligavit certo statui, in quo nos ex arcano Divinæ suæ Providentiæ consilio, vult esse constitutos; ita ut nobis suum auxilium & concursum nunquam sit suppeditaturus, nisi hunc statum amplectamur. Subtracta autem ope Divina, quid aliud expectare possumus, quam nostram damnationem, quàm jacturam bonorum, fortunarum eversionem, inquietudinem continuam, mortale tædium, & omnis generis misérias in hoc, & in altero mundo?

III. Dispositiones porrò pro faciendâ rectâ electione sunt 1. Clara & viva cognitio finis, ad quem conditi sumus. 2. Firmum propositum nihil non agendi, ut illum assequamur; omnia removendi, quæ nos ab illo avertere possent; amplectendi cuneta, quæ nos eò deducunt; denique nulli parcendi
pre-

pretio, quo æternam salutem comparemus. 3. Constans cura, & conatus se semper tenendi collectū, & à vanis impedimentis & immoderatis affectionibus expeditum, ut ita se quis perfectè indifferentem, & velut in æquilibrio positum conservet, paratus semper eò inclinare, quò spiritus Domini nos impellet.

IV. Quod spectat ad tempus faciendæ electioni proprium, S. Ignatius nobis tria distinguit. Primum est, quando DEUS ita intellectum illustrat, ut de vocatione DEI dubitare non possit, atque ita voluntatem trahit, ut deliberandi spatium non habeat. In hunc modum vocavit S. Matthæum, & S. Paulum. Alterum est, cum per lumen minùs quidem vivum, satis tamen clarum, homini suam voluntatem cognoscendam præbet; & cum per gratias minùs fortes, allicientes tamen valde, & per abundantiam consolationum, sua-

vi-

viter & fortiter illum impellit, ut se sequatur. Tertium denique est, quando homo absque eo, quòd sit tantâ luminum & gratiarum abundantia præoccupatus, se videt in magna libertate spiritûs constitutum, ut possit, ordinariô DEI auxiliô, post propositum sibi finem, ob quem creatus est, se applicare ad cognoscendam DEI voluntatem circa electionem sui statûs.

V. Circa materiam electionis notandum est 1. Illam non posse esse malam; nam id, quod eligitur, non tantum debet esse bonum, sed etiam melius, ut Philosophus docet. 2. Finis non potest esse materia electionis; cum ex Philosophia constet, finem non subesse electioni, quia nemo deliberat de fine. Quis enim in deliberationem vocat, an velit esse felix & beatus? certè voluntas motu necessario fertur in finem. 3. Res, quæ potestati nostræ amplius non subsunt, non possunt venire in electionem. Sic
illi

illi qui certo jam statui, puta, matrimonio vel Sacerdotio, affixi sunt, non amplius opus habent electione; nisi fortè circa media, quibus, quantum fieri poterit, reparare volent errores à se commissos, dum hos status improvidè, & nec consulto, nec vocante DEO, amplexi sunt.

VII. Prima igitur & principalis materia electionis est vitæ status; ne ulli nos illigemus ex levitate animi, vel ex respectu humano, vel ex impetu, vel ob spem proventus aut aliam considerationem humanam, sed unicè quia DEUS nos illuc vocat. Deinde omnia alicujus ponderis negotia: ut si suscipiendum est aliquod officium, acquirendum beneficium, concludendum testamentum. Denique omnia ea, quæ ad cursum vitæ nostræ rectè dirigendum pertinent: ut sunt administratio familiæ, ordinatio occupationum, sumptuum, temporis, actionum quotidiana-

dianarum, bonorum, eleemosynarum, quas quis facere proponit; item usus & frequentatio Sacramentorum, eaque accedendi modus. Præterea possumus eligere certum aliquod vitium, quod oppugnare & extirpare; aut particularem aliquam virtutem, quam comparare decrevimus.

VII. Ut autem modus & methodus electionis rectè observetur, exactè sequi oportet regulas à S. Ignatio præscriptas. Proponenda in primis est res, de qua deliberare volumus, & semper præ oculis habendus finis, propter quem in mundo sumus, qui est servire DEO, & nosmet ipsos salvos reddere. Tum, postquam bene concepimus, quanti id momenti, ponderis, & necessitatis sit, tenendus est animus ab omni partium studio liber, & velut in æquilibrio, ut nec in hoc, nec in illud latus propendeat, nisi ut illud amplectatur, quod ad provehendam DEI gloriam

riam & animæ nostræ salutem optimum utilissimūque fore, judicaverimus. Demum petendum instanter à DEO lumen, quo agnoscamus ipsius voluntatem, & auxilium, quo juvante illam in omnibus sequi possimus.

VIII. Consideranda præterea, sunt commoda & utilitates, quas & pro gloria DEI, & pro nostra salute capere possumus ex hoc statu v.g. Religionis, ex hoc munere, hoc officio &c. Hæ sunt duæ regulæ, quibus unicè in hoc deliberationis negotio dirigi debemus; Nec res in genere tantum ponderandæ sunt, sed singillatim, & factâ ad nos, nostram conditionem, ætatem, temperamentum, inclinationem comparatione. Quin & è contrario expendenda sunt incommoda, obstacula, & pericula, quæ nasci possent, aut quibus nos exponeremus, si hunc statum, aut hoc officium susciperemus. Hæc ipsa commoda & incommoda utrin-

trinque scriptô excipienda sunt, & inter se comparanda: ex. gr. commoda & incommoda statûs Religiosi cum commodis & incommodis statûs Matrimonii, & vicissim commoda & incommoda hujus cum commodis & incommodis illius. Tum in illam partem inclinanda erit nostra voluntas, ubi plus emolumenti, minus obstaculi pro nostra salute reperiemus.

IX. Ut de voluntate DEI nos adhuc certiores reddamus, considerare oportet 1. Illud ipsum consilium nobis adhibendum esse, quod in hac occasione consulti, alteri daremus, cujus salutem, & perfectionem ex amore sincero desideramus. 2. Explorandum est cor nostrum, & videndum, quid à nobis factum vellemus, si in articulo mortis constituti, coram DEO, supremo nostro Judice, comparere deberemus; & secundum hoc iudicium, quod, quia ab æternitate dictatum, longè defæcatus est, quam

quàm quod falsæ affectionum nostrarum persuasiones suggerunt, in id nunc seriò incumbendum est, quod tunc à nobis præstitum esse, optaremus.

X. Denique recurrendum est ad preces, quibus à DEO petamus, ut, si id, quod bona fide elegimus, verè ad promovendam ipsius gloriam & animæ nostræ salutem utilissimum sit, nos in eo confirmare, & ita stabilire dignetur, ut nihil omnino sit, quod nos amplius inde dimovere possit.

XI. Hæc omnia communicanda sunt cum nostro Directore, ut, quid ipse sentiat, intelligamus. Recipienda sunt ipsius lumina, & ea illi declaranda, quæ DEUS nobis dedit: atque ita omnia ipsius iudicio & directioni submittenda, ex justo timore, ne fortè nosmet ipsos in aliquem implicemus errorem.

LECTIO

Pro Septimo Die.

Ex S. Scriptura. Cap. VII. ex S. Matth.
De Imit. Christi. Cap. XXXII. LIV. &
LVI. Lib. III.

Ex Duce Peccat. Lud. Granat. Cap. I. & II.
Lib. II.

Ex P. Rodriq. Cap. V. Tract. I. Part. III.

